



RUUSKANEN-RUUSKA SUKUSEURAN SUKUVIESTI JUHLANUMERO 10 TAMMIKUU 2010

Sukuseuramme historiaa ja tulevaisuutta

Ihmisillä on tapana erikseen mainita, juhlistaa ja juhlia täysiä kymmeniä ja vuosikymmeniä. Tässä mielessä ajateltuna sukuseurallammekin on maininnan paikka. Luet nimittäin parhaillaan sukuseuramme lehteä numero 10. Tämän johdosta on pakko palata muisteluissa hiukan menneeseen, unohtamatta nykyhetkeä ja tulevaisuutta.

Internetsivuilla olevan kotisivun lisäksi lehti on tärkeä tiedotuskanava hallitukselta jäsenistölle. Miten hallitus on tässä kahtena toimikautenaan onnistunut, siitä päätöksen tekee tietenkin lukija omana arvionaan.

Pirkko Ruuskanen-Parrukoski valittiin elokuussa 2006 sukuseuramme perustamiskokouksessa puheenjohtajaksi. Työkiireitten takia hän ei voinut jatkaa kahta vuotta pidempään. Pirkon aikana sukuseura sai oman vaakunan ja muutoinkin luotiin perustaa tulevaisuuden toiminnalle, muun muassa sukukirjan tekemiseksi.

Nilsin sukukokouksen päätöksen mukaisesti siellä valittu hallitus sai tehtäväksi ryhtyä valmistelemaan sukukirjan tekemistä ja julkaisua Ikaalisten sukukokouksessa 2010. Kirjan tekeminen ja painaminen näinkin nopealla aikataululla mahdollistui sukututkija Markku J. Ruuskasen pitkäaikaisen sukututkimuksen perusteella. Hän oli mennyt jo seitsemäntoistavuotiaana koulupoikana tutkimaan omaa lähisukuaan kotipitäjän kirkkoherranvirastoon vapaatunteina ja linja-auton lähtöä odotellessaan. Sivusta seurattuna työ on yhtä innokasta ja intensiivistä tänäkin päivänä.

Varsinaisen kirjan tekemisen osalta toinen kallioon valettu "betonipylväs" kirjatoimikunnassa on omiakin kirjoja kirjoittanut Anja Gustafsson. Anjan taidokkaalla kirjoittamistyyllillä ja suurella asiantuntemuksella "tilastoistakin" tulee mielenkiintoisia.

Sukuseuran perustamisidean alullepanija Lea Kokko on suvun asioiden johdosta tehnyt pari matkaa Pietariin. Matkoista saamme aikanaan lukea kirjasta. Hänen ansiostaan myös Markulla riittää tulevaisuudessakin tutkimustyötä suvun jäsenten kohtaloiden selvittelyissä Hitlerin kauden Saksassa. Kirjan kuvien skannaus on hyvin pitkälle allekirjoittaneen "muovaillemaa".

Esitietona ykkösosaan tulevasta sisällöstä tässä vain pieni hipaisu. Väitän lukemisen osalta mielenkiintoisuutta riittävän. Hinnan kirjasarjalle hyvin suurella todennäköisyydellä voimme määrittää hallituksen kokouksessa maaliskuussa.

Ikaalisten kylpylässä 31.7-1.8.2010 pidettävään sukukokoukseen voi varaila jo majoittumispaikkoja. Muista tilauksen yhteydessä mainita sukukokoukseen tulo, niin saat yöpymiseen kylpylän kanssa neuvottelemamme alennuksen. Telttä- mökki- ja vaunupaikkamajoittumiseen on myös mahdollisuus vanhan Ikaalisen puolella olevalla leirintäalueella.

Lehden kanssa samassa kirjekuussa tulee vuoden 2010 jäsenmaksu. Muistathan maksaa sen kirjan painatuksesta johtuvien kustannusten takia mahdollisimman pian.

Toivotan omasta ja koko hallituksen puolesta jokaiselle sukuseuralaiselle Menestyksellistä Vuotta 2010. Tavataan viimeistään Ikaalisten sukukokouksessa.

Asko Ruuskanen, Viljelijäntie 16, 70260 Kuopio. [asko.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:asko.ruuskanen(at)kolumbus.fi) Puh. 0500 759250.

AJANKOHTAISIA ASIOITA

SUKUKIRJA LOPPUSUORALLA

Sukukirjamme on saatu loppuvuodesta 2009 viimeistelyvaiheeseen ja viimeiset sukutietolomakkeet on kirjattu sukutietoihin. Yllättävän moni on halunnut joko Väestörekisterissä salata osoitetietonsa varmaankin monenlaisista syistä eikä kaikkiin suvun jäseniin ole sen takia saatu yhteyttä. Jos henkilö on kieltänyt osoitetietonsa antamisen Väestörekisteristä eikä ole muulla tavalla ilmoittanut osoitettaan tai sukutietojaan seurallamme, näissä tapauksissa elossa olevien henkilöiden sukutiedot jäävät pois sukukirjastamme. Tämä taas johtuu henkilötietolaista, joka edellyttää, että kaikkien on saatava tarkastaa ja hyväksyä sukurekisterissä olevat tietonsa. Moni on myös nimenomaisesti kieltänyt tietonsa julkaisemisen. Näissäkin tapauksissa noudatetaan henkilön tahtoa ja tiedot jäävät pois sukukirjasta.

Sukuseuralla on edellä olevasta huolimatta kerättyinä julkaistavia sukutietoja yli 18.000 henkilöstä. Yli tuhannen henkilön sukutietolomakkeet on saatu tallennettua. Hallitus päättää seuraavassa maaliskuun kokouksessaan sukukirjan markkinoinnista samalla kun tehdään lopullinen päätös kirjan painatus- ja taitotyön tilauksesta.

Kirjan ennakkotilaaajia on jo ilmoittanut muutama kymmenen kirjastamme kiinnostunutta. Sukutietojen keräämisen yhteydessä saatu palaute on ollut pelkästään positiivista ja kannustavaa. Kiitokset jo tässä vaiheessa kaikille tietoa vinkkejä antaneille henkilöille.

Sukukirjan rahoittamiseksi lähetettiin keräyskirjeitä suvun kanta-alueiden kuntiin, luovutetun Karjalan alueiden kuntien säätiöihin sekä eräisiin rahastoihin ja säätiöihin.

Yksi säätiö on ilmoittanut tukipäätöksensä olevan positiivinen ja vihreää valoa on saatu muutamasta kunnastakin, vaikka moni kunta on jo ilmoittanut rahatilanteensa olevan niin kriittinen, ettei avustukseen ole mahdollisuutta tällä kertaa.

JÄSENMAKSUJEN AIKA

Tämä lehden mukana lähetämme jäsenmaksupankkisiirron, jonka **pyydämme maksamaan 28.2.2010 mennessä**. Pankkisiirron lähetämme myös uusille sukuseuran jäseniksi ilmoittautuneille. Vuodenvaihteessa seuramme jäseniä oli 230.

Sukukirjaprojekti on kuluttanut seuran varoja arvioitua enemmän siitä syystä, että

Sukutietoja saatiin kerättyä ennakoitua enemmän. Tästä syystä jäsenmaksujen kerääminen jo helmikuun loppuun mennessä on tarpeellista.

Ainajäsenmaksun maksaneille ja kunniajäsenelle jäsenmaksupankkisiirtoa ei lähetetä. Ainajäseneksi pääsee maksamalla jäsenmaksun viisitoistakertaisena. Ainajäseniä seuraamme kuuluu tällä hetkellä seitsemän ja seurallamme on myös yksi kunniajäsen.

Markku Ruuskanen, sihteeri

Email: markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi

Osoite: Vaaratie 4, 05200, Rajamäki,

p. 050-5729534

KIRJE TALVISODAN LOPUTTUA

Ilmari Ruuskanen

Joukko-osastossa 14.3.1940

Hyvät kotoiset !

Olemme taas muuttuneet toiseen paikkaan, kun mistä lähetin kirjeen viimeksi.

Tilanteessa on tapahtunut suuri muutos. Eilen 13 päivänä klo 9 aamulla juuri kun olimme pystyttäneet telttamme erääseen paikkaan ja monen valvotun yön jälkeen käyneet lepäämään, tuli ilmoitus, että klo 11 ei saa aseet lauetta missään muodossa. Se merkitsi sitä, että vihollisuudet on lopetettu. Viholliskoneet hyrisivät edelleen päällämme ja tykkien ammuksot viheltäen halkoivat ilman teitä yhäti kiihtyvässä vauhdissa. Vielä muutamat pommikoneiden ammuksot räjähtelivät vuorien rinteillä, ja vihdoin kun klo oli 11 kaikki hiljentyi. Suuri muutos tapahtui tilanteessa. Kysymys mitä tämä merkitsee ? Emme ainakaan me peräänantynet vihollisen edessä. Mutta mehän emme tiedä, mitä on tapahtunut jossakin muualla. Onko suurvaltojen politiikka pelissä, joka meille on tuntematon ? Jotain vähän kuulimme neuvotteluista ja niiden tuloksena tämä kaikki. Tulevaisuutemme on tuntematon, ehkempä lähipäivät tuovat siihen valaistusta. Olimme olleet jo kolmatta viikkoa teltoissa mutta tänään ja viime yönkin olimme ihmisasunnossa. Lopen väsyneenä kylvimme eräässä saunassa muutamien asetovereiden kansa ja yövyimme siihen. Suloiselta tuntui saunan lämpö, jota en ollut saanut sitten kun kotona. Uni virkisti hyvin ja tänään olen kun toinen mies. Mitään, joka viittaisi sairauteen, en ole tuntenut. Se, mitä on ollut jotain ei kuuluvaa, on johtunut viime päivien suuresta rasituksesta pitkien suksimatkojen johdosta, mutta ne on tällä kertaa ohi.



Tuntuu vain niin omituisen hiljaiselta ja osittain epämääräiseltä. Te siellä tarkemmin tiedätte tapahtumien kulun. Hyvää kuitenkin odottaen ja tervehtäin teitä kaikkia.

Isä.

Kirje saatu Jouko Ruuskaselta

Kuvassa kirjeen lähettäjä Ilmari Ruuskanen

7.12.1939 annettiin raskas veriuhri Suomen puolesta

Kuoleman kylmä tulikaste

SUOMEN TALVISOTA 30.11.1939-13.3.1940

Näillä sanoilla otsikoi jutun Siilinjärvi-Maaninka paikallislehti Uutis-Jousi itsenäisyyspäivänä 6.12.2009 Matti Juuselan kirjoittamassa koko sivun artikkelissa.

Talvisota oli juuri alkanut, Neuvostoliitto hyökännyt Suomeen Mainilan laukausten valheellisiin tekosyihin vedoten. Suomi puolustautui ja muun muassa Uomaalla 7.12.1939 käydyssä taistelussa kaatui 8 maaninkalaista ja 16 siilinjärveläistä urhoollista sotilasta samassa hyökkäyksessä. Erityisen raskaana sota koettiin heti sen alkupäivistä alkaen maaninkalaisissa ja siilinjärveläisissä kodeissa.

Taistelu koskettaa myös sukuaamme ja sukuseuraamme sillä tavalla, että siinä taistelussa kaatui allekirjoittaneen setä, Lassi-Pekka Ruuskanen ja hänen tätinsä Annan, os. Ruuskanen, poika Väinö Asikainen. Siis ensimmäiset serkukset. Sukulaiset taistelivat samassa komppaniassa. Isäni Laes Ruuskanen oli myös samassa taistelussa mukana, hän selvisi hyökkäyksessä haavoittumattakaan. Lapsena / nuorena poikana ollessani isä kertoi tapahtuman kulun minulle monta kertaa, joten lehtijuttu tuntui hyvinkin tutulle, tosin minä en sitä olisi pystynyt ilman lehdestä luettua kertausta kirjoittamaan. Isäni kertoi hyökkäyksen kulun alkuminuuteista alkaen. Viimeinen havainto isänmaan puolesta taistelevasta velipojasta oli etummaisten joukossa hyökkäämässä aivan lähellä vihollisen asemia. Venäläisten sotilaiden valtavan tuliylivoiman takia suomalaisten hyökkäys tyrehtyi reilun kymmenen minuutin taistelun jälkeen. Komppanian päällikön kaatumisesta johtuen perääntyminen tapahtui osittain ilman kunnollista johtamista. Taistelussa Uomaalla suomalaisia kaatui kaikkiaan 57 urhoollista sotilasta.

Uomaalla 7.12.1939 kaatuneet	
maaninkalaiset	
Paavo Evert Heiskanen, s. 15.8.1908	Aarne Leinonen, s. 5.11.1908
Hannes Edvin Julkunen, s. 9.3.1910	Aaro Pekkarinen, s. 6.11.1904
Erkki Kokkonen, s. 27.2.1911	Veli Benjam Ryyänen, s. 16.8.1912
Heikki Laakkonen, s. 1.8.1904	Ouno Olavi Räsänen, s. 9.3.1909
siilinjärveläiset	
Väinö Asikainen s. 25.3.1904	Kalle Rissanen s. 3.3.1907
Hannes Husso s. 25.8.1910	Lassi Pekka Ruuskanen s. 19.2.1916
Hannes Kinnunen s. 16.8.1904	Antti Räsänen s. 6.11.1904
Eino Kröger s. 21.6.1914	Taavi Räsänen s. 9.5.1914
Sulo Lyytikäinen s. 21.9.1912	Johannes Tereska s. 23.4.1899
Jaakko Mällinen s. 3.1.1915	Veikko Veman s. 26.4.1912
Kalle Parviainen s. 19.7.1911	Ailan Virkkunen s. 19.5.1911
Ferninand Pitkänen s. 31.5.1912	Aari Väänänen s. 22.9.1912

Perääntymisvaiheen aikana isäni kertoi huomioineensa, että Lassi-Pekka ei taida porukassa ollakaan mukana. Eihän siinä muuta, velipoikaa vaan etsimään. Sanoi yksin kääntyneensä takaisin kohti äskeistä taistelupaikkaa, kohti vihollisen asemia. Tämän tiesi vain vieressä perääntyvä taistelijakaveri. Kertoi hiipineensä ja ryömineensä niin lähelle, kuin se siinä tilanteessa oli suinkin mahdollista, mutta äskeisellä taistelupaikalla miesluvultaan suuresta vihollisten määrästä johtuen rohkeus petti ja oli

käännäytävä takaisin. Lassi-Pekasta hän ei ollut tehnyt havaintoa elävänä eikä kuolleena.

Velipojastaan isälleni jäi viimeinen havainto muutama tunti takaperin tapahtuneen hyökkäyksen aikana etumaisten suomalaisten hyökkäävien joukossa, lähellä vihollisen asemaa. Lassi-Pekan äiti, näin minulle on kerrottu, oli odottanut poikaansa takaisin vielä 1950 luvulla vankien vaihdon ja palautusten yhteydessä. Lassi-Pekan muistolaatta on Siilinjärven sankarihautausmaalla.

Kuvan lähde: Matti Juusela / Uutisjousi

Sivu 5

Kuinka on mahdollista, että yhdessä taistelussa lyhyenä aikana kaatui niin paljon suomalaisia? Toimittaja Matti Juuselalla on tutkimuksiinsa vedoten tähän Uutis-Jousi lehdessä kirjoitettu vastaus: "... Aamuhämärissä 7.12. pataljoona lähti liikkeelle kohti Salmin pitäjän Uomaan kylää. Metsässä huonosti nukutun yön jälkeen komppanioiden ja joukkueiden sotilaat askelsivat monikymmensenttisessä lumessa. Rivimiehillä ei ollut käsitystä, mihin oltiin menossa ja mikä heitä odotti.

Päälystönkin tiedot olivat epämääräiset. Tiedustelu oli jäänyt puutteelliseksi. Samoin hyökkäyksen valmistelu. Koulutuksessa oli korostettu tykistön tulivalmistelun merkitystä. Mutta nyt miehet odottivat turhaan tykkien tulitukea. Kenties se olisikin tarpeetonta: venäläiset yllätettäisiin äkkiryssäköllä.

Aamu valkeni päiväksi. Hyökkäys alkoi kello 11.45. Venäläisten asemat olivat jossain edessä 50-60 metrin päässä. Omia tunnustelijoita ei ollut joukon kärjessä. Äkkiä näkyviin ilmestyi venäläinen upseeri valkoisen ratsun selässä. Hänet ammuttiin alas. Pauke alkoi. Tereska huusi: "Kolmas komppania rynnäköön!" Esimerkkiä näyttäen hän juoksi tunnottomasti eteenpäin ja ampui seisaaltaan.

Suomalaiset saivat vastaansa silmittömän tuliryöpyä. Venäläiset olivat odottaneet näkymättömissä maastossa varustustensa suojassa. He torjuivat suomalaisia muun muassa suorasuuntaustykin laukauksilla. Siilinjärveläisten rynnistys taittui noin 20 metrin päähän venäläisistä. Tereska ja monet muut makasivat kuolleina. Oli peräännyttävä. Komppanianpäällikkö ja toiset edessä olevat oli jätettävä."

Venäläisten mies- ja tulylivoiman takia suomalaisten hyökkäys siis tyrehtyi. Komppanian päällikkö oli kaatunut. Nopeasti vaihtuneessa tilanteessa uusi johto ei ehtinyt pysyä ajan tasalla. Siinä tilanteessa oli mahdollista, että suomalaiset olisivat etumaisia, perääntymään lähteneitä omia miehiäkin mahdollisesti saattaneet tulittaa venäläisinä sotilaina. Tämä oli isäni arvio siitä tilanteesta. Arvio, joka olisi mahdollistanut jopa Lassi-Pekan kaatumisen taaempaan olleiden omien sotilaiden luotiin. Tähän isäni päätelmään ei ole saatu eikä tulla saamaan vastausta koskaan. Lassi-Pekan ruumis jäi kentälle.

Samana päivänä Uutis-Jousi lehdessä oli myös toinen luku, jossa toimittaja Ulla Kentta-Kohtala kirjoitti koko sivun artikkelin otsakkeella:

Erkki Vainikainen on tuntemattoman sotilaan poika

"ISÄN IKÄVÖINTI ei lopu milloinkaan"

Luvussa toimittaja Kentta-Kohtala haastattelee Erkki Vainikaista sodassa kaatuneen isän ikävästä. Isän kaatuessa Erkki ollut 2 -vuotias ja muistikuvat ovat vain valokuvien kautta.

Luvussa erityisesti kiinnitti huomioni kohtaan, jossa Erkki Vainikaisen isä, Otto Vainikainen oli lähettänyt rintamalta toipilaslomalle lähteneelle sotakaverilleen kotiin vietäväksi perheelleen terveiset, "... että hän ei tule ennee kottiin." "Isä näki eteensä. Sen tiedän. Hän tiesi, ettei enää tule kottiin." kertoo Erkki Vainikainen.

Ajattelen tätä "eteenpäin näkemistä" siltä kantilta, kun setäni Lassi-Pekka Ruuskanen sotaan lähtiessään joukkojen kokoamispaikalla oli lähettänyt viestin äidilleen, että "olen sotaan lähdössä ja tiedän etten tule takaisin."

Asiasta kirjoitin Sukuviestissä nro 8 / 2009 otsakkeella "Enneuniko?" Ulla Kentta-Kohtalan, Erkki Vainikaisesta kertovan luvun jälkeen olen monta kertaa ehtinyt miettiä, "että näinkö yleistä se enneunien näkeminen tulevasta kohtalosta sotilailla on ollut?"

Asko Ruuskanen

Sukuseuran alkutaipaleelta

Sukuseuramme lehden kymmenes numero antaa aihetta palata ajassa hieman taaksepäin tarkastelemaan sukuseuramme tähänastista taivalta. Ruuskasia ja Ruuskia on Suomenmaalla asunut jo keskiajalta lähtien ja kirjalliset tiedot suvustamme alkavat 1500-luvulta mm. Rantasalmelta ja Viitasaarelta. Itse aloitin sukututkimustani 1960-luvulla isoäidiltäni saamista muistitiedoista hänen suvustaan Immosista ja isoisäni suvusta Ruuskasista. Minun tutkimukseni alkoivat Rantasalmella 1500-luvulla asuneesta Niclis eli Niilo Ruuskasesta.

Maaningalla asuva Heikki Ruuskanen oli keräillyt oman sukuhaaransa tietoja, joita sain häneltä 1990-luvulla. Näistä mainittakoon Mikkelin maakunta-arkiston sukututkimusta varten tekemä virkatodistus 23.3.1994, jossa mainitaan vanhimpana Ruuskasena v. 1711 syntynyt Lauri Ruuskanen. Heikki Ruuskanen oli saanut myös Juhani Miettisen tekemän yhteenvedon vuodelta 2000, joka perustui Heikki Ruuskasen sukuselvityksiin ja Toivo Pietikäisen selvitykseen vuodelta 1998. Miettisen selvitys alkaa Juho eli Joan Ruuskasesta, joka oli talollisena Tavinsalmen pitäjän Savilahden neljännekunnassa 1546-51 ja taloa verotettiin Rantasalmen neljännekunnassa. Miettisen selvityksessä Ruuskasia oli asunut ensin Kaaraslahden tienoilla ja sittemmin myös Maaningalla.

Kaaraslahden Ruuskasista on olemassa sukuselvitys vuodelta 1935, jossa v.t. kirkkoherra Toivo Koponen todistaa Ruuskasia asuneen Kaaraslahdessa vuoden 1700 vaiheilla paljon. Ensimmäisenä mainitaan Vaivionniemessä asunut Heikki Ruuskanen ja hänen poikansa Olavi s. 1727 ja Henrik syntynyt 1753.

Lea Kokko os. Ruuskanen kuuluu Maaningan sukuhaaraan ja hän oli eläkkeelle jäätyään vuoden 1998 alusta alkanut kerätä Ruuskasen suvun tietoja. Lean isän syntymän satavuotispäivän merkeissä Lea alkoi järjestää sukutapaamista Pielavedelle heinäkuussa 2004.

Osanottajia Pielaveden sukutapaamisessa



Sinne hän kutsui omaa sukuaan sekä Ruuskasen sukua laajemmaltikin saatuaan yhteyden mm. Jali Ruuskaseen.

Sukutapaaminen järjestettiin 18.7.2004 Kauniston talossa Urho Kekkonen syntymäkotia vastapäätä. Paikalle saapui viitisen kymmentä Ruuskasen sukuun kuuluvia ja minäkin sain Jali Ruuskaselta kutsun sinne. Esittelin tapaamisen osallistujille siihen mennessä keräämiäni sukutietoja ja Heikki Ruuskasen sukutietoja oli myös tapahtumassa esillä.

Lopputuloksena tapaamisesta oli, että päätettiin perustaa toimikunta,

joka valmisteli mahdollista sukuseuran perustamista Ruuskanen-suvulle.

Sivu 7

Sukututkimuksen edetessä ilmeni, että Ruuskanen ja Ruuska-sukunimet ovat kumpikin alkuisin etunimestä Andreas, Ondruska. Sukunimi oli useissa tapauksissa vaihtunut Ruuskasesta Ruuskaksi ja päinvastoin. Tästä syystä jo valmisteleavassa toimikunnassa päätettiin, että sukuseuraan otetaan mukaan sekä Ruuskaset että Ruuskat, kun ne monelta kohdin liittyvät toisiinsa oleellisella tavalla. Sukututkimus eteni Savosta Keski-Suomeen Viitasaarelle, josta on lähtöisin useita Ruuskien sukuhaaroja sekä Karjalan Kannakselle Kaukolaan ja Hiitolaan sekä lähialueille ja Laatokan Karjalaan Impilahdelle. Myöhemmin mukaan on tullut myös Karstulasta Halsualle muuttaneita Ruuskia sekä Nivalassa asuneita Ruuskia sekä monille muille paikkakunnille muuttaneita suvun edustajia.

Valmistelevaan työryhmään tulivat aluksi mukaan Lea Kokon ja minun lisäksi Heikki Ruuskanen ja Jali Ruuskanen. Myöhemmin mukaan pyydettiin myös Pirkko Ruuskanen-Parrukoski ja Kaisa Miettinen. Työryhmä kokoontui useita kertoja ja työryhmän työ päättyi siihen, että sukuseuran perustava kokous saatiin aikaiseksi Rantasalmelle, joka on suvun vanhinta tunnettua asuinseutua. Toimikunta keräsi osoitteita sukulaisilta, osoitetiedoista, puhelinluetteloista ja internetistä. Kutsuja lähetettiin noin 400 kpl postin sekä sähköpostin kautta. Osallistujia kokoukseen saapui noin 250 henkilöä kaikista ikäluokista.

Kokouskuva Rantasalmelta 2006



Perustavassa kokouksessa hyväksyttiin Ruuskanen-Ruuska sukuseuran säännöt ja valittiin yhdistykselle ensimmäinen hallitus. Seuran tarkoituksena on selvittää Ruuskasen-Ruuskan sukujen vaiheita ja historiaa, vaalia sukujen perinteitä, kehittää sukujen

keskuudessa suoritettavaa sukututkimusta ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta sukujen jäsenten keskuudessa.

Hallituksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Pirkko Ruuskanen-Parrukoski ja jäseniksi Asko, Seppo, Markku J. ja Reino Ruuskanen, Jarmo ja Jorma Ruuska, Kaisa Miettinen sekä Lea Kokko. Sukuseura rekisteröitiin yhdistysrekisteriin 14.11.2006 ja seuran ensimmäinen lehti ilmestyi joulukuussa 2006.

Puheenjohtaja Pirkko Ruuskanen-Parrukoski totesi lehden pääkirjoituksessaan vaikuttavan, että mitä enemmän ikävuosia kertyy, sitä enemmän haluaa tietää omista ja läheisten juurista. Toisaalta hän arveli, että lieneekö niinkin, että elämän ruuhkavuosien helpotettua on enemmän aikaa keskittyä suvun historian pohtimisele ja yhteisöllisyyden vahvistamiselle. Hallitus päätti ensimmäisessä kokouksessaan julistaa avoimen vaakunakilpailun suvun vaakunan aikaansaamiseksi.

Lehden toisessa numerossa keväällä 2007 kerrottiin sukututkimuksen edenneen siten, että sukuhaaroja oli yhteensä 27 ja henkilöitä lähes 12.000. Pääkirjoituksessa todettiin kesän olevan sukutapaamisten aikaa ja oiva tilaisuus levittää tietoa sukuseurasta. Seuran jäsenmäärä oli vajaassa vuodessa jo 151 henkilöä. Maaliskuussa 2007 seura liittyi Sukuseurojen Keskusliiton jäseneksi.

Sukulehden kolmannessa numerossa syksyllä 2007 kerrottiin vaakunakilpailun edenneen siten, että vaakunaehdotuksia oli saatu neljä kappaletta. Näiden pohjalta aloitettiin vaakunan työstäminen hallituksen valitseman vaakunatoimikunnan toimesta.

Sivu 8

Helmikuussa 2008 ilmestyi lehden neljäs numero, jonka pääkirjoituksessa puheenjohtaja mainitsi suvun olevan tärkeä turvaverkko elämän eri vaiheissa. Se että halutaan vuodesta toiseen varata aikaa yhdessäololle ja sukulaisten muistamiselle osoittaa, että tarvitsemme tilanteita, jonne tiedämme olevamme tervetulleita omana itsenämme ja yhtenä suvun ja perheen jäsenistä. Tietoisuus omasta taustasta ja menneisyydestä, juurista kuuluu pääkirjoituksen mukaan elämän perusrakenteisiin. Sukutietoja oli saatu kerättyä jo lähes 13.500 henkilöstä.

Huhtikuussa 2008 ilmestyi sukulehden viides numero, jossa esitettiin kutsu Nilsissä pidettävään sukukokoukseen kesällä 2008. Pääkirjoituksessa kerrottiin etu- ja sukunimien merkityksestä sekä sukututkimuksesta ilmenevistä ammateista. Ammattien kautta voidaan pääkirjoituksen mukaan seurata yhteiskunnallista kehitystä maanviljelysvaltaisesta Suomesta tietoyhteiskuntaan.

Seuran toinen sukukokous pidettiin Nilsin Liikuntatalolla 26.7.2008. Kokoukseen osallistui noin 150 suvun jäsentä ja siellä vahvistettiin tilinpäätös ja toimintakertomus sekä valittiin yhdistykselle sen järjestyksessä toinen hallitus. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Asko Ruuskanen ja jäseniksi Lea Kokko, Markku J., Seppo ja Reino Ruuskanen sekä Jorma Ruuska aiemmista hallituksen jäsenistä sekä uusina Anja Gustafsson, Sanna Ruuskanen ja Vesa Ruuska. Yhdistyksen vaakuna vahvistettiin sukukokouksen yhteydessä. Sukuseuran kunniajäseneksi kutsuttiin Lea Kokko, jonka panos seuran perustamisvaiheessa ja sukutietojen keräämisessä oli ollut varsin keskeinen.

Sukukokouksen osanottajia Nilsissä

Syyskuussa 2008 ilmestyi seuran lehden kuudes numero, jossa uusi puheenjohtaja kertoi vaakunan ensimmäisen numeron luovuttamisesta minulle. Samalla puheenjohtaja kehotti seuran jäseniä aktiivisuuteen jäsenmäärän kasvattamisessa. Sukuseuran standardin tekeminen asetettiin yhdeksi tavoitteeksi uudelle hallitukselle. Puheenjohtaja liitti myös hallitustyöstä luopuneita Pirkko Ruuskanen-Parrukoskea, Jarmo Ruuskaa, Kaisa Miettistä heidän sukuseuran hyväksi tekemästään työstä. Lehdessä todettiin seuran nettisivujen kautta saatavan jatkuvasti yhteydenottoja henkilöiltä, jotka aiemmin eivät ole kuulleetkaan seurastamme ja sen toiminnasta.



Sukuseuran lehti numero seitsemän ilmestyi tammikuussa 2009. Lehdessä kerrottiin pääkirjoituksessa hallituksen tilanteen sukuseuralle standardin, jota on edelleen saatavana hallituksen jäseneltä Sanna Ruuskaselta hintaan 40 euroa/kpl. Pääkirjoituksessa puheenjohtaja Asko Ruuskanen kiitti myös Markku T. Ruuskasta Espoosta hänen atk-työstään, jonka pohjalta oli saatu tehtyä sukuseuran paljon kiitosta saaneet nettisivut.

Sivu 9

Puheenjohtaja kertoi omasta harrastuksestaan, joka on johtanut sulkuseuran aineiston taltiointiin skannaamalla asiakirjoja ja kuvia tietokoneelle talteen. Askon keräämä aineistoa on saatu käytettyä hyödyksi sukukirjamme valmistelussa.



Lehdessä kerrottiin myös sukukirjan valmistelusta, joka edellyttää sukutietojen keräämistä sukuyhteisöjen laatimien käytännesääntöjen pohjalta. Käytännesäännöt edellyttävät, että kaikille elossa oleville ilmoitetaan heidän sukutietojensa sisältö ja heille tarjotaan mahdollisuus korjata ja lisätä tietojaan. Myös tietojen julkaisukieltomahdollisuus on olemassa henkilöillä, jotka eivät julkisuutta kaipaa. Osoitetietoja on hankittu siten, että sukuseuralla on yhteystiedot yli tuhannesta sukuun kuuluvasta henkilöstä.

Toukokuussa 2009 ilmestyneessä sukulehden kahdeksannessa numerossa kerrottiin pääkirjoituksessa sukukirjatyön edenneen hyvin.

Yhtenä piirteenä nykyajan henkilötietojen suojasta on ilmennyt, että varsin monet sukuun kuuluvat eivät halua tietojaan sukukirjaamme. Heidän tietonsa tullaan merkitsemään käytännesääntöjen mukaisesti vain merkinnällä henkilön sukupuolesta ja syntymävuodesta, jolloin ketään henkilöä ei niiden perusteella voida tunnistaa. Osoitetietojen julkaisukiello väestörekisterissä johtaa samaan merkintään, ellei tällaiseen henkilöön muuta kautta saada yhteyttä ja lupaa tietojen julkaisuun. Sukuseuran standardi numero kaksi oli luovutettu Kaisa Miittiselle. Sukuseuran jäsenmäärä oli noussut jo 222 henkilöön. Kirjatoimikunta on työskennellyt ahkerasti ja saanut kirjaprojektia edistetyksi aikataulun mukaisesti. Kirjatoimikuntaan kuuluvat Asko Ruuskanen, Lea Kokko ja Anja Gustafsson minun lisäksi. Aineistoa oli saatu kerättyä jo 17.500 henkilöstä.

Markku Ruuskanen

IKAALISTEN KYLPYLÄN TARJOUS

MAJOITUSVARAUKSET

Ruuskanen-Ruuska sukuseura ry

Ajankohta 31.7. – 1.8.2010

Henkilömäärä n. 250 henkilöä

Majoituskiintiö / 25 kahden hengen huonetta varattu / Päärakennus Maininki

La-Su 75 kahden hengen huonetta varattu / Hotelli Ikaalia / Kylpylä-Hotelli

* majoitushotelleista kulku n. 300 m Päärakennus Maininkiin, jossa kaikki palvelumme sijaitsevat

* jokainen varaa ja maksaa itse majoituksensa, majoituskiintiö voimassa 31.5.2010 saakka

Huoneet saatte käyttöönne tulopäivänä 15.00 alkaen ja ne luovutetaan lähtöpäivänä 12.00 mennessä. Reception Päärakennus Mainingissa.

Hinta / majoitus / 168 € / huone / 2 aikuista
1 vrk 114 € / huone / aikuinen yksin asuessa TAI pariton ryhmässä
169 € / huone / 2 aikuista + 1-2 lasta alle 15v
114 € / huone / 1 aikuinen + 1 lapsi alle 15v
130 € / huone / 1 aikuinen + 2 lasta alle 15v

* Päärakennus Maininki

118 € / huone / 2 aikuista
89 € / huone / aikuinen yksin asuessa TAI pariton ryhmässä
119 € / huone / 2 aikuista + 1-2 lasta alle 15v
89 € / huone / 1 aikuinen + 1 lapsi alle 15v
105 € / huone / 1 aikuinen + 2 lasta alle 15v
* Hotelli Ikaalia / Kylpylä-Hotelli / Hotelli Terme

Hinta / majoitus / 336 € / huone / 2 aikuista
2 vrk 228 € / huone / aikuinen yksin asuessa TAI pariton ryhmässä
338 € / huone / 2 aikuista + 1-2 lasta alle 15v
228 € / huone / 1 aikuinen + 1 lapsi alle 15v
260 € / huone / 1 aikuinen + 2 lasta alle 15v
* Päärakennus Maininki

169 € / huone / aikuinen yksin asuessa TAI pariton ryhmässä
218 € / huone / 2 aikuista + 1-2 lasta alle 15v
169 € / huone / 1 aikuinen + 1 lapsi alle 15v
201 € / huone / 1 aikuinen + 2 lasta alle 15v
* Hotelli Ikaalia / Kylpylä-Hotelli / Hotelli Terme

+ 16 € / vrk muille lapsille (alle 15v) junnupatja
+ 7 € / matkasänky
+ 30 € / vrk aikuinen (15v alkaen) lisävuoteella 2-hengen huoneessa

YkkösBonuskortilla 9 € / huone / vrk alennusta.

Sisältö / henkilö / vrk

- * yöpyminen
- * aamiainen
- * Vesitropiikki ja saunat (2.5 h) iltapäivällä tai illalla
- * Vesitropiikki ja saunat (2.5 h) aamulla
- * kuntosalin vapaa käyttö
- * wellness & sport-ohjelmat hotelliasukkaille (ks liite)
- * vapaa sisäänpääsy illalla tanssiravintolaan

Jokainen varaa ja maksaa itse majoituksensa, ei toveripaikkoja.

Majoituskiintiö voimassa 31.5.2010 saakka, jonka jälkeen kiintiö purkautuu, tämän jälkeen voimassa hinnaston mukaiset majoitushintamme.

Yksittäisen majoitusvarauksen peruutus kuluitta viimeistään edellisenä päivänä klo 16 mennessä.

**Majoitusvaraukset / Raija Tauru, puh 03- 451 2101 TAI
E-mail: raija.tauru@ikaalistenkylpyla.fi**

Ystävällisin terveisin

IKAALISTEN KYLPYLÄ OY

Raija Tauru

myyntineuvottelija

Puh. (03) 451 2101

Fax (03) 451 2032

E-mail: raija.tauru@ikaalistenkylpyla.fi

Kustaa "Mustaparta" Ruuskanen

Kustaa Ruuskasen luona oli Talvisodan aikana Viipurista sotaa pakoon tulleita jälkeläisiä.



Kustaalla ja hänen vaimollaan Hildalla, (joka myös oli omaa sukuaan Ruuskanen), oli käytössään Rantasalmen Kolkontaipaleen Kolkonrannalla ns. Mikkosen mökki.

Kun hevosta tarvittiin työhommiin, se haettiin Mikkosilta.

Mieluisaan tehtävään olivat tässä valmiita Irma Jalmarintytär Ruuskanen ja Paavo Einonpoika Ruuskanen.

Lapset pääsivät tällä tavoin ratsastamaan rauhallisella hevosella.

Kuvan om. Irma Ruuskanen-Sere Espoosta